

رئیس اتاق بازرگانی سمنان در نشست مجمع عمومی اصناف استان

با تغییراتی که اتفاق می افتد باید رفیق باشیم

علی اصغر جمعه ای رئیس اتاق بازرگانی سمنان در نشست مشترک با رئیس قوه قضائیه اعلام کرد
ارتباط موثر نمایندگان مجلس با اتاق های بازرگانی

با توجه به سبقه و تجربه و تجارب آقای دکتر گلرو نماینده محترم مردم شریف سمنان، مهدی شهر و سرخه در وزارت خارجه، فرصتی مغتنم پیش آمده تا از توانمندی ایشان در جذب و دعوت سفرای کشورهای دیگر بهره مند شویم.

گزارش

علی اصغر جمعه ای رئیس اتاق بازرگانی سمنان در نشست مشترک با رئیس قوه قضائیه اعلام کرد:

مشاوره و کارشناسی شکل های اقتصادی در پرونده های تخصصی قضایی

به گزارش روابط عمومی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی سمنان اعضای هیات رئیسه اتاق ایران به همراهی جمعی از فعالین اقتصادی با حجت الاسلام والمسلمین محسنی اژه ای رئیس قوه قضائیه نشست مشترک برگزار نمودند.

حجت الاسلام والمسلمین محسنی اژه ای رئیس قوه قضائیه در این نشست گفت: مالکیت خصوصی قطعاً از نظر شرع، قانون اساسی و مسئولان عالی نظام کاملاً محترم است، اما در تحصیل مال باید همه روابط شرعی و قانونی رعایت شده باشد و اموال از طریق صحیح و قانونی بدست آمده باشد و اگر غیر از این باشد برخورد متفاوت خواهد بود.

رئیس قوه قضائیه با بیان اینکه در همه کارها باید قانون مینا قرار گیرد، متذکر شد: هر جا خلاء قانون وجود داشت باید قانون وضع شود و ایرادات و اشکالات قانون نیز باید برطرف گردد؛ اما اگر قانونی وجود دارد عدم التزام به آن ناپسند است.

حجت الاسلام والمسلمین محسنی اژه ای تصریح کرد: همه ما تلاش می کنیم تا کشوری قوی و مستقل داشته باشیم و مردم عزیز ابرومند و در رفاه باشند و عدالت در همه ابعاد و حوزه ها برقرار باشد.

وی همچنین تأکید کرد: همه ما باید

عمل خود را محاسبه کنیم تا اگر اشکال و ایرادی در کارمان وجود دارد برطرف نماییم و نباید از انتقادات درست دیگران ناراحت شویم.

علی اصغر جمعه ای «رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان سمنان ضمن تقدیر از پیگیری های رئیس قوه قضائیه در زمینه رسیدگی به موضوعات و چالش های مربوط به کارشناسی در پرونده ها، گفت: اتاق بازرگانی دارای شکل های کارشناسی حرفه ای است و این آمادگی وجود دارد که بدون دریافت هیچ وجهی، به قضات کشور مشاوره ارائه دهد.

در این نشست کارشناسی فعالین اقتصادی نقطه نظرات خود را به رئیس قوه قضا اعلام نمودند و مواردی همانند نقش قوه قضائیه در توسعه اقتصادی، فساد زدایی، ایجاد کمیته های با مشارکت فعالان اقتصادی و اتاق بازرگانی در دستگاه قضا، حضور تاثیر گذار نمایندگان قوه قضائیه در شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی، ایجاد کارگروه ویژه قضایی و تجاری و نقش حمایتی دادگاه از دآوری و حفظ نهاد مستقل دآوری، در این جلسه مورد بحث و تبادل قرار گرفت

نقطه آغازین اصلاحات دوی موی به این دلیل از بخش کشاورزی انتخاب شده بود که بیش از ۷۰٪ جمعیت این کشور در زمان شروع اصلاحات در این بخش شاغل بودند. تجهیزات کشاورزی از رده خارج بودند و زمین هم به دهقانان خرد به صورت ۲۰ساله اجاره داده شده بود. برای شروع اصلاحات به صورت همزمان محدودیت های قیمتی بر روی کالاهای کشاورزی برداشته شد و تولیدکنندگان لوازم صنعتی اجازه یافتند کالای خود را با سود مورد نظر به فروش برسانند. تولید برنج به عنوان محصول اصلی کشاورزی متاثر از بهبود آبیاری ناشی از یارانه های سنگین دولتی به صورت چشم گیری به ازای هر مترمربع افزایش یافت. اصلاحات در بخش تجارت جهانی هم به کمک بخش کشاورزی آمد. تعرفه های سنگین کاهش یافتند، سیستم بازرسی پیچیده ای که امکان بازرسی از کالا به کرار و در هر نقطه ای را می داد تعلیق شد و قوانین محدودکننده بر روی درآمد شخصی حاصل از توریسم، کالا و فروش خدمات به خارجی ها لغو شد. با اصلاحات و آزادسازی تجارت بین المللی طی کمتر از دو دهه ویتنام از کشوری که بابت زنده ماندن مردم خودش نیاز به واردات بشردوستانه برنج داشت، به یکی از صادرکنندگان بزرگ برنج در عرصه جهانی به میزان سه، چهار میلیون تن صادرات در سال تبدیل شد.

کاهش کسری بودجه در دستور کار قرار گرفت. پایه گذاری بنگاه های خصوصی مورد تشویق قرار گرفت و در این راه ها بوروکراسی حاکم تعدیل و ساده سازی شد که در نتیجه آن انحصارات دولتی ناکارا کمتر شده و کسب و کارهای کوچک به ویژه در بخش خدمات رونق گرفتند. تنها یک دهه پس از شروع اصلاحات اقتصادی تورم تک رقمی شد. کنترل دولتی بر اقتصاد کاهش یافت و در پی یک سلسله برنامه مدون و موفق کاهش تصدیگری دولت از قبیل بازرگانی، نقدکنندگی، کاهش تصدیگری و سهامی کردن تعداد شرکت های تحت کنترل دولت از تعداد ۱۲ هزار در سال ۱۹۸۹ به کمتر از ۶۰۰ عدد در سال ۲۰۱۶ رسید. ویتنام به سرعت به ادغام در اقتصاد جهانی دست یافت و با داشتن نسبت ۲۰۰٪ در مجموع تجارت خارجی به تولید ناخالص داخلی امروزه درجه بالایی از باز بودن اقتصادی را دارد. ادغام تجاری نه تنها به محصولات کشاورزی اجازه صادرات داد بلکه با استفاده از سرمایه خارجی و تعرفه ناچیز و در حد صفر واردات باعث شد تا در ابتدا ویتنام به صادرکننده محصولات با تکنولوژی پایین و بعدتر به صادرکننده محصولات با تکنولوژی متوسط تبدیل شود. نزدیک به ۲۰ درصد از بودجه عمومی دولت صرف آموزش می شود.

در سال ۲۰۰۶ دولت یک نقشه راه جهت پایه گذاری یک بازار تولید قدرت رقابتی را اعلام کرد و شرکت برق دولتی تنها در زمینه زیرساخت و شبکه انتقال دارای انحصار باقی ماند. سیستم های تولید، انتقال و توزیع برق به سرعت در ویتنام گسترش یافتند تا پاسخگوی حجم عظیم نیاز به برق و انرژی در این کشور باشند. سرانه مصرف انرژی در ویتنام هم اکنون نسبت به دهه گذشته بیش از سه برابر شده است.

ردیف	نام مشاور	نوع مشاوره	ایام هفته	محل برگزاری	ساعت حضور
۱	آقای دربیان	تامین اجتماعی	یکشنبه	اتاق بازرگانی	۱۰ الی ۱۲
۲	آقای دربیان	مالیات	چهارشنبه	اتاق بازرگانی	۱۰ الی ۱۲
۳	آقای کاشفی	قضایی	پنجشنبه	اتاق بازرگانی	۹ الی ۱۱
۴	آقای جمعه ای	حقوقی	دوشنبه	اتاق بازرگانی	۱۷ الی ۱۹
۵	آقای چتری	یاتکی و مالی	سه شنبه	اتاق بازرگانی	۱۰ الی ۱۲

دفتر ارتباط با اعضا و فعالان اقتصادی
«خدمات مشاوره ای»

در راستای بهبود محیط کسب و کار اتاق بازرگانی، سمنان برای اعضا و فعالین اقتصادی استان سمنان خدمات مشاوره ای اقتصادی ارائه می نماید، استفاده از خدمات مشاوره برای تمامی فعالین اقتصادی و اعضای اتاق بازرگانی و متقاضیان رایگان است. صاحبان کسب و کار می توانند هماهنگی های لازم را با دفتر ارتباط با اعضا بشماره تلفن ۰۲۳۳۱۶۵۱۲۴ داشته باشند

نامه سمنان

اتاق بازرگانی

www.seccima.ir

اتاق بازرگانی و صنایع و معادن و کشاورزی سمنان

یادداشت

معین محمودی

داستان ویتنام

در ابتدای دهه ۸۰ میلادی ویتنام یکی از فقیرترین کشورهای دنیا بود. رکود اقتصادی فراگیر شده بود و تولید برنج به عنوان اصلی ترین منبع غذایی عموم مردم برای تامین غذای جمعیت در حال رشد ویتنام کفایت نمی کرد. در پس یک دوره طولانی از فروپاشی اقتصادی نرخ تورم به ۷۰۰٪ رسیده بود. برای برخی از کالاهای اساسی نظیر دارو و محصولات صنعتی ویتنام به شدت وابسته به کمک های اتحاد جماهیر شوروی بود که میزان این اعانه به صورت تقریبی به چهار میلیون دلار در روز می رسید. نقطه شروع تحولات اقتصاد ویتنام را باید طرح دوی موی، به معنای دوباره جوان شدن، دانست. این طرح نقطه عزیمت اقتصاد ویتنام از یک اقتصاد مبتنی بر برنامه ریزی متمرکز به یک اقتصاد باز و در عین حال دارای برنامه های حمایت اجتماعی است. اصلاحات ابتدایی از بخش کشاورزی شروع شد، سپس دروازه های اقتصاد بسته ویتنام به روی تجارت جهانی باز شد و اصلاحات جهت بهبود محیط کسب و کار نیز آغاز شد. در پس این اصلاحات ویتنام با رشد اقتصادی خیره کننده خود را از کشوری فقیر به یک جایگاه هر چند پایین در اقتصادهای نوظهور در طی ۲۵ سال رساند. سرانه تولید ناخالص داخلی واقعی از ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۵ سه برابر شده و مقدار اسمی آن هم رشد ده برابری را تجربه کرده است. مهم تر از همه نرخ فقر از بیش از ۶۰٪ در سال ۱۹۸۰ به زیر پنج درصد رسید

نقطه آغازین اصلاحات دوی موی به این دلیل از بخش کشاورزی انتخاب شده بود که بیش از ۷۰٪ جمعیت این کشور در زمان شروع اصلاحات در این بخش شاغل بودند. تجهیزات کشاورزی از رده خارج بودند و زمین هم به دهقانان خرد به صورت ۲۰ساله اجاره داده شده بود. برای شروع اصلاحات به صورت همزمان محدودیت های قیمتی بر روی کالاهای کشاورزی برداشته شد و تولیدکنندگان لوازم صنعتی اجازه یافتند کالای خود را با سود مورد نظر به فروش برسانند. تولید برنج به عنوان محصول اصلی کشاورزی متاثر از بهبود آبیاری ناشی از یارانه های سنگین دولتی به صورت چشم گیری به ازای هر مترمربع افزایش یافت. اصلاحات در بخش تجارت جهانی هم به کمک بخش کشاورزی آمد. تعرفه های سنگین کاهش یافتند، سیستم بازرسی پیچیده ای که امکان بازرسی از کالا به کرار و در هر نقطه ای را می داد تعلیق شد و قوانین محدودکننده بر روی درآمد شخصی حاصل از توریسم، کالا و فروش خدمات به خارجی ها لغو شد. با اصلاحات و آزادسازی تجارت بین المللی طی کمتر از دو دهه ویتنام از کشوری که بابت زنده ماندن مردم خودش نیاز به واردات بشردوستانه برنج داشت، به یکی از صادرکنندگان بزرگ برنج در عرصه جهانی به میزان سه، چهار میلیون تن صادرات در سال تبدیل شد.

کاهش کسری بودجه در دستور کار قرار گرفت. پایه گذاری بنگاه های خصوصی مورد تشویق قرار گرفت و در این راه ها بوروکراسی حاکم تعدیل و ساده سازی شد که در نتیجه آن انحصارات دولتی ناکارا کمتر شده و کسب و کارهای کوچک به ویژه در بخش خدمات رونق گرفتند. تنها یک دهه پس از شروع اصلاحات اقتصادی تورم تک رقمی شد. کنترل دولتی بر اقتصاد کاهش یافت و در پی یک سلسله برنامه مدون و موفق کاهش تصدیگری دولت از قبیل بازرگانی، نقدکنندگی، کاهش تصدیگری و سهامی کردن تعداد شرکت های تحت کنترل دولت از تعداد ۱۲ هزار در سال ۱۹۸۹ به کمتر از ۶۰۰ عدد در سال ۲۰۱۶ رسید. ویتنام به سرعت به ادغام در اقتصاد جهانی دست یافت و با داشتن نسبت ۲۰۰٪ در مجموع تجارت خارجی به تولید ناخالص داخلی امروزه درجه بالایی از باز بودن اقتصادی را دارد. ادغام تجاری نه تنها به محصولات کشاورزی اجازه صادرات داد بلکه با استفاده از سرمایه خارجی و تعرفه ناچیز و در حد صفر واردات باعث شد تا در ابتدا ویتنام به صادرکننده محصولات با تکنولوژی پایین و بعدتر به صادرکننده محصولات با تکنولوژی متوسط تبدیل شود. نزدیک به ۲۰ درصد از بودجه عمومی دولت صرف آموزش می شود.

در سال ۲۰۰۶ دولت یک نقشه راه جهت پایه گذاری یک بازار تولید قدرت رقابتی را اعلام کرد و شرکت برق دولتی تنها در زمینه زیرساخت و شبکه انتقال دارای انحصار باقی ماند. سیستم های تولید، انتقال و توزیع برق به سرعت در ویتنام گسترش یافتند تا پاسخگوی حجم عظیم نیاز به برق و انرژی در این کشور باشند. سرانه مصرف انرژی در ویتنام هم اکنون نسبت به دهه گذشته بیش از سه برابر شده است.